

Refik-i A'lâya yolculuk

Karamürsel'den Mehmet Peker: “Peygamber Efendimiz'in (asm) son günleri nasıl oldu, cenazesini kim yıkadı, kabre kim taşıdı, techizi, tekfini ve defni nasıl olmuştur?”

Hazret-i Cebrâil Aleyhisselâm o gün Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'a Hazret-i Azrâil Aleyhisselâm ile birlikte geldi. Hazret-i Cebrâil Aleyhisselâm mübârek saadet kapısından içeri girdi ve Azrâil Aleyhisselâm'ın kapıda beklediğini, içeri girmek için izin istediğini haber verdi. Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm izin verince Hazret-i Azrâil (as) içeri girdi, selâm verdi ve Allah'ın emrini bildirdi.

Son Peygamber Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm Cebrâil'in yüzüne baktı. Cebrâil (as):

“Yâ Resûlallah! Refik-i Ala (En Yüce Dost) seni beklemektedir.” dedi.

Bunun üzerine Hazret-i Peygamber (asm):

“Yâ Azrâil! Gel, görevini yerine getir!” buyurdu.

Hazret-i Azrâil Aleyhisselâm da kâinâtın övünç kaynağı ve hâtemü'l-enbiyâ Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mübârek rûhunu kabzederek refik-i alaya ulaştırdı.

Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın vefâtı mü'minleri ve mü'minlerin annelerini şaşırtmıştı. Yüce rûhun uçup gittiğini görünce akılları başlarından gitti; feryâd ve figan etmeye başladılar. Mescid-i şerifte bulunan Ashab-ı Kiram büyük bir telâş ve üzüntüye kapıldı. Hazret-i Ali radiyallahü anh bir kalıp gibi olduğu yerde donup kalmıştı. Hazret-i Osman radiyallahü anh'ın sanki dili tutulmuştu, konuşamıyordu.

Hazret-i Ali radiyallahü anh ağlayarak dışarıya çıktı. Hazret-i Ömer (ra) dedi ki:

“Ağlama! Münâfıklar Hazret-i Peygamber'i (asm) öldü sanırlar. Hazret-i Peygamber (asm) ölmemiştir. Allah Teâlâ'nın huzuruna varmıştır. Yine gelecektir. Nasıl ki Hazret-i Mûsâ (as) kendi kavmi arasından Hak Teâlâ'ya müracaat için gitmişti.

Birkaç gün kaldı, yine geldi. O da yine gelecektir.”

Hazret-i Ömer (ra) daha sonra, bu dehşetli hâlin sürdüğünü görünce kendisi de dehşete kapıldı, birden kılıcına davrandı. Kılıcını çıkardı, ayağa fırladı ve bağırdı:

“Her kim Hazret-i Peygamber öldü derse, boynunu vururum!”

Bu sırada Hazret-i Ebû Bekir (ra) kendi mahallesinde bulunuyordu. Gelip Hazret-i Peygamber’in (asm) hâne-i saadetine girdi. Hazret-i Âişe (ra) ağlıyordu. Peygamber Efendimiz (asm) yatmış ve ridâsı mübârek vücudu üzerine örtülmüştü. Ridâsını yüzünden açtı. Vefât etmiş olduğunu anladı. “İnnâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn. Biz Allah için varız ve Allah’a dönüyoruz. Ölümün de, hayatın kadar güzel yâ Resûlallah!” dedi. Yüzünü tekrar örtüp dışarı çıktı. Hazret-i Ömer’in (ra) çılgınca bağırdığını işitti. Dedi ki:

“Ey Ömer! Öyle deme! Allah Teâlâ Peygamber Efendimiz (asm) hakkında buyurdu ki: ‘Muhakkak sen öleceksin, muhakkak onlar da ölecekler.’ 1

Hazret-i Ebû Bekir (ra) öyle heybetli idi ki, Hazret-i Ömer (ra) sarsıldı, dizleri titremeye başladı; sonra kendine geldi ve dedi ki:

“Öyle sandım ki, bu âyeti hiç işitmemişim!”

Hazret-i Ebû Bekir (ra) mescitte hutbe okudu. Hutbede dedi ki: “Ey insanlar! Her kim ki, Muhammed’e tapıyorsa bilsin ki, Muhammed ölmüştür. Her kim ki Allah’a tapıyorsa, bilsin ki Allah bâkîdir, ölmez!” dedi ve şu âyeti okudu: “Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim (böyle) geri dönerse, Allah’a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır.” 2

Ashab-ı Kirâm (ra) o zaman derin uykudan uyanmış gibi oldu ve Peygamber Efendimiz’in (asm) öldüğüne inandı. Medîne şehri birden kararmıştı. Üzüntü ve keder Müslümanların kalbine zehirli bir hançer gibi saplanmıştı. Gözler ağlıyor, gözyaşları çağlıyor ve ayrılık ateşi herkesin ciğerini dağlıyordu.

Hazret-i Abbas (ra), Hazret-i Ali (ra), Hazret-i Talha (ra), Hazret-i Zübeyir (ra) ve Peygamber Efendimizin (asm) hâne halkı bir yandan taziyele kabul etmeye, bir yandan teçhiz ve tekfin işiyle meşgul olmaya başlamışlardı. Hazret-i Ebû Bekir de (ra) Peygamber Efendimizin (asm) mübârek hânesinde bulunuyor ve defin ve cenâze işleriyle bizzat ilgileniyordu.

Peygamber Efendimiz’in (asm) mübârek naşını, Peygamber Efendimizin (asm)

vasiyeti üzerine Hazret-i Ali, Hazret-i Abbas, Hz. Abbas'ın oğullarından Kusem ve Fazl ve Üsame bin Zeyd (ra) birlikte yıkadılar. Müslümanlar bölük bölük gelerek namazını kıldılar. Ardından, üzerinde vefat ettiği mübârek döşeği kaldırıldı, oracığa mezar ve lahit kazıldı ve defnedildi.³ Nitekim Peygamberler vefat ettikleri zaman hiçbir yere taşınmazlar, vefat ettikleri yere defnedilirler.

Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin aleyke ya Resulallah!

Dipnotlar:

1- Zümer Sûresi, 39/30.

2- Âl-i İmrân Sûresi, 3/144.

3- Taberî Târihi, 2/527, 3/3/9; Kısas-ı Enbiyâ, 1/2228.